

జుగన్మథం భిక్ష

శ్రీ సుబ్బలక్ష్మి

“నువ్వెన్నయినా చెప్ప బావా! నా అభిప్రాయం మారదు. నేను మాత్రం చదువుకున్న పిల్లను చేసుకోను,” అన్నాడు జగన్నాథం.

“ఇదెక్కడి విధూర మోయ్ !

అందరూ భార్య డిగ్రీ ఉన్నదై ఉండా లనీ, అవసరమైతే ఉద్యోగం కూడా చేయాలని కోరుకుంటున్నారు కదా! నీ కి అమ్మమ్మ భావా లేమిటోయ్!” అని బాపమరిది ప్రసాద్ నవ్వసాగేడు.

“నా సంపాదనతో నా సంసారం సుఖంగా బ్రతకవచ్చు బావా ! అంచేత నా పెళ్ళాం ఉద్యోగం చేయవలసిన అవసరం లేదు. చదువు తక్కువైన పిల్లయితే ఆణకువగా, విధేయతగా ఉంటుంది. ‘నువ్వెంతంటే నువ్వెంతనే’ చదువుకున్న పిల్లతో నేను సంసారం చేయలేను,” అన్నాడు జగన్నాథం.

ప్రసాద్ ఆశ్చర్యంగా, “మీ అక్క గ్రాడ్యుయేటు కదా! మేము సుఖంగా లేమా?” అన్నాడు.

“అందరూ మా అక్కలాగా నెమ్మదిగా ఉంటారని గ్యారంటీ ఏముంది ?” అన్నాడు జగన్నాథం.

“ఉండరని మాత్రం గ్యారంటీ ఏముంది?” అని ఎదురుప్రశ్న వేశాడు ప్రసాద్. బావ మాటలకు ఒళ్ళుమండినా జవాబివ్వలేక మౌనంగా ఉండిపోయాడు జగన్నాథం.

“చూడు జగ్గా ! చదువుకున్న పిల్ల నెమ్మదిగా ఉండవచ్చు. చదువుకొని పిల్ల పెదసరంగానూ ఉండవచ్చు. చదువులోని ఎక్కువ తక్కువలనుబట్టి స్వభావ నిర్ణయం చేయలేము. అడిగక భార్య అణిగిమణిగి ఉండాలని కోరుకోవడం అసందర్భమూ, అనుచితమూను. ఒకరి వ్యక్తిత్వాన్ని ఒకరు అర్థంచేసుకొని స్నేహానురాగాలతో బ్రతకడంలోనే సుఖం ఉంది,” అన్నాడు ప్రసాద్ నచ్చజెప్పే ధోరణిలో.

“నీ అభిప్రాయాలూ, నా అభిప్రాయాలూ ఏకీభవించాలన్న రూలేమీ లేదు బావా ! నాకు మాత్రం ‘ఏనిమిదో క్లాసు చదివిన పిల్లయినా చాలు. పిల్ల మాత్రం అందంగా ఉండాలి అంతే,” అనేసి జోట్ల తొడుక్కొని వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు జగన్నాథం.

“ఇలాగుందోయ్ వీడి వరస,” అని నుదురు కొట్టుకున్నారు తండ్రి ప్రకాశరావుగారు.

“వీడేమో బి. ఇ. ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసై ఉద్యోగం వెలగబెడుతున్నాడు. బి. ఏ., ఎమ్. ఏ. చదివిన పిల్లల్ని ఇస్తామని వస్తున్నారు. ఈ రోజుల్లో అడపిల్లల్ని కూడ మంచి సంబంధం వస్తుందన్న ఆశతోనో, కాకపోతే ఉద్యోగం చేస్తుందన్న ఉద్దేశ్యంతోనో బాగా చదివిస్తున్నారు కదా! వీడి కనలు అంత తక్కువగా చదువుకున్న పిల్ల దొరుకుతుందా అని నా అనుమానం,” అన్నారాయన అల్లుడితో.

“మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగాడు ప్రసాద్.

“మాకేమో చదువుకున్న పిల్లను చేయటం ఇష్టమే. మా క్రోడలు బి. ఏ. ప్యాసయిందని చెప్పుకోవడం మాకు మాత్రం ముచ్చట కాదు కాని వీడి వీడివాదం ఇలాగ ఉండికదా? ఇష్టంలేని పెళ్ళి ఎట్లాగ చేయగలం?” అంది జగన్నాథం తల్లి నిస్సహాయతతో.

* * *

నలుగురితో కలివిడిగా తిరగటం కాని, ఇతర పుస్తకాలు చదివే అలవాటు కాని లేని జగన్నాథానికి ప్రపంచజ్ఞానం తక్కువనే చెప్పాలి చదువుకునే రోజుల్లో తన రూమ్మేటు కమలాకరంతో మాత్రం బాగా కలిసిపోయాడు. తనకంటే ఏడాది పెద్ద అయిన కమలాకరాన్ని గురువుగా భావించేవాడు.

చదువు పూర్తయిన కొద్దికాలానికే కమలాకరానికి హైదరాబాద్ లో మంచి ఉద్యోగం కలిసివచ్చింది. ఉద్యోగంలో చేరిన సవత్సరానికి బి.ఏ. ప్యాసయిన రమతో వైభవంగా వివాహం జరిగింది. పెళ్ళికి వెళ్ళిన జగన్నాథం రమ కమలాకరానికి సరైన జోడి అనుకున్నాడు

కొంతకాలం తరువాత ఏదో ఇంటర్వ్యూ కోసం హైదరాబాద్ వెళ్ళిన జగన్నాథం కమలాకరం ఇంట్లోనే బసచేశాడు. అతనక్కడ ఉన్న నాలుగు రోజుల్లో రమ ఒక్కసారి మాత్రం కనబడి పలకరించింది. సభలనీ, పార్టీలనీ ఎక్కడికో అక్కడికి వెళ్ళిపోతూ ఉండేది. కమలాకరానికి, జగన్నాథానికి కావలసినవాటిని వంటమనిషి. పని కుర్రవాడు చూసేవారు. కమలాకరంలో పూర్వపు ఉల్లాసంకూడ కనబడలేదు. షికారుకి వెళ్ళినప్పుడు ఆ మాటే అన్నాడు అతనితో. కమలాకరం చాలాసేపు దూరంకు చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

“నువ్వు మాత్రం చదువుకున్న పిల్లను చేసుకోకు జగ్గూ,” అన్నాడు హఠాత్తుగా.

“మా ఆవిడను చూస్తున్నావు కదా! ఒక్క క్షణం ఇంటిపట్టున ఉండదు. క్లబ్బులకనీ, పాపింగనీ ఏదో నెపంతో తిరుగుతూనే ఉంటుంది. నా అవసరాలు చూడదు. ఏమైనా అంటే, ‘నామీద అధికారం చెలాయించి నన్ను బానిసలాగా చూడటానికి ప్రయత్నించకండి’ అంటూ పోట్లాటకీ వస్తుంది. బాబో, పాపో పులిలే కొంత మనశ్శాంతి ఏర్పడుతుందనుకుంటే ఇప్పటినించి పిల్లలు వద్దంటుంది. వంటవాళ్ళు, పనివాళ్ళు ఉన్నా ఇంటికి రాగానే భార్య పలకరించాలనీ, కానీ అయినా ఇవ్వాలనీ ఆశించడం తప్పుగాదు కదా! ఇప్పుడిక ఎంత విచారించినా లాభమేముంది? అందుకేరా జగ్గూ. నువ్వు ప్రాస్కూలు చదువు చాటని పిల్లను చేసుకో. నీ చెప్పచేతల్లో ఉండి నిన్ను సుఖపెడుతుంది,” అన్నాడు కమలాకరం.

పెళ్ళి గురించికాని, తనక్కాజోయే భార్యగురించికాని ఏ విధమైన అభిప్రాయమూ లేని జగన్నాథం మనస్సులో కమలాకరం మాటలు గాఢంగా నాటుకుపోయాయి. ఒక్క వ్యక్తినికాని, ఒక్క సంసారాన్ని గాని చూచి ఒక అభిప్రాయానికీ, సిద్ధయానికీ రావటం సమంజసం కాదని అతను అనుకోలేకపోయాడు.

తన కెంతో అప్రదై న కమలాకరం
చెప్పినట్లు తాను తక్కువ చదువు
ఉన్న పిల్లనే చేసుకోవాలనుకున్నాడు.

జగన్నాథం ఉద్దేశ్యము అనుకూల
మైన సంబంధం ఉందని, పెళ్ళిచూతురు
తండ్రి వ్యాంకులో ఆ పి స రు గా
పనిచేస్తున్నారనీ ఉత్తరం వ్రాసేడు
ప్రసాద్. మంచిరోజు చూసుకొని పెళ్ళి
చూతుకు కమలం తండ్రి రామవరావు
గారు వెళ్ళి ప్రకాశరావుగారిని, భార్యను
పెళ్ళిచూపులకు రమ్మని ఆహ్వానించారు.
ముందుగానే జాతకాలు, పోడోలు
చూసుకున్నారు. అన్నీ కుచిరేయి.

తండ్రి వ్రాసిన ఉత్తరం చూసుకొని
జగన్నాథం సెంపుపెట్టి వచ్చాడు.
అందరూ కలసి కమలను చూడటానికి
వెళ్ళారు

కమల అందం చూసి జగన్నాథం
కళ్ళు తిప్పకోలేకపోయాడు. చదువు
బొత్తిగా తక్కువని కి చగా ఉన్నా
కమల చక్కదనం, వినయం చూసి
ముచ్చటపడ్డారు జగన్నాథం తల్లి
దండ్రులు.

“మా పెద్దమ్మాయిలిద్దరూ బి.ఎ.
ప్యాస్యేరండి ! దీనికే చదువుమీద
ఆసక్తిలేక ఎనిమిదో క్లాసులోనే
ఆపేసింది. అంతేనే—అన్ని రకాల
కుట్టు, ఆర్టికలు నేర్చుకుంది. వంట
వార్పు, ఇల్లు దిద్దడం బాగా వచ్చు.”
అంది కమలతల్లి.

అందరూ చెప్పగా కమల అతికష్టం
మీద సిగ్గును ప్రకృతుకైట్టి ఒక్కసారి
కళ్ళెత్తి జగన్నాథం వైపు చూసింది.
అంతే ! చామన చాయతో మంచి ఒడ్డు
పొడుగుతో ఆకర్షణీయంగా ఉన్న
జగన్నాథం ఆమె కలలోని హీరో
అయిపోయాడు.

రామవరావుగారు మంచి కట్టుం,
లాంఛనాలు ఇచ్చి కమల పెళ్ళి
జగన్నాథంలో ఎంతోవైభవంగా జరిగారు.

జగన్నాథం సంసారం హాయిగా,
తీయగా సాగిపోతుంది. కమల ఇంటిని
సీటుగా ఉంచడంలో, వంటపనిలో సిద్ధ
హస్తాలు. ఒక్క షణం వృధా చేయ
కుండా అన్నిపనులూ చక్కచక్క చేసుకు
పోయేది. జగన్నాథం నోట్లోంచి మాట
రాకుండానే అతని అవసరాలు తెలుసు
కొని అమర్చిపెట్టేది. డబ్బును
పొడవుగా వాడేది. చక్కగా అలంక
రించుకొని శుభ్రంగా ఉంటూ అతన్ని
నవ్విస్తూ ఉండేది తన కబుర్లతో.

“చదువుకున్న వాళ్ళెందుకు పని
కొస్తారు నా కమలం ముందు ?” అని
గర్వపడేవాడు జగన్నాథం.

ఆ రోజు జగన్నాథం ఆ పి సు కు
వెళ్ళా, “సాయంత్రం మా ప్రెండు
గంగారాం ఇంటికి వెళ్ళాం. సిద్ధంగా
ఉండు కమలా,” అని చెప్పి వెళ్ళాడు.

అరెరె! ఎంతమాట ఎంతమాట! మీదయ వలసే గదా నేనింత
వాడే నయింది. మిమ్మల్నే మర్చిపోతానా?
ఆ... మీ పేరేమిటో?
గుడ్డుకు రాడంతేదే..

కమల వంట ముగించి ముస్తాబైంది. జగన్నాథం వచ్చాక ఇద్దరూ కలిసి వెళ్ళారు.

“హాయ్ కమలా! నువ్వేనా?” అంటూ గంగారాం భార్య సునీత ఆనందాశ్చర్యంతో ఎదురొచ్చి కమల బేతులు పట్టుకొని ఊపేసింది.

“మా కమల మీ తెలా తెలుసు?” అని ఆశ్చర్యపోయాడు జగన్నాథం.

“కమల బి.ఏ.లో నా క్లాసుమేటండీ! నా బెస్టుఫ్రెండు కూడాను,” అంది సునీత. కమల ముఖం పాలిపోయింది. ఏదో ఆనబోయిన జగన్నాథం ఎందుకో ఊరికే ఉండిపోయాడు.

‘తనభార్య ఎనిమిదో క్లాసు మాత్రమే చదివినదని తెప్పాడెందుకల్లా,’ అని లోలోన ఆశ్చర్యపోయాడు గంగారాం.

అందరూ లోపలికి వెళ్లి కూర్చున్నారు. కొంచెంసేపు కబుర్లు సాగేయి.

సునీత అందరికీ కాఫీ ఫలహారాలు తెచ్చి పెట్టింది. చదువుకొనే రోజుల్లో గంగారాం నవ్వుతూ గుడ్డుకు వెయ్యి కబుర్లు చెప్పే కమల ముఖావంగా, పరాగ్గా ఉన్నట్లు గమనించింది సునీత. ఇల్లు చూపే నెపంతో లోపలికి తీసుకొని వెళ్ళింది

“ఏమే కమలా? అలాగున్నావే? మీవారు నీ మాటలకు కంట్రోలు పెట్టారా?” అని అడిగింది.

“అబ్బే, అదేంలేదే! ఇక్కడికి వచ్చే ముందే తంనొప్పి మొదలైంది. కాని మీరు ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు కదాని వచ్చేలాం” అంది కమల తడబాటుగా. సునీత కా జవాబు సంతృప్తి నివ్వలేదు. కాని ఆమె మరి రెట్టించలేదు కమలకు బొట్టుపెట్టి తాంబూలం ఇచ్చింది.

“మా ఇంటి కోసారి రావే నునీతా,”

అది కమల వెళ్ళేముందు సునీత చేయి ఆప్యాయంగా నొక్కుతూ.

* * *

నిశ్శబ్దంగా నడస్తూన్న భర్తను చూస్తూ ఏదో తెలియని భయంతో నొణికి పోయింది కమల. ఎప్పటిలాగా ప్రక్కన నడస్తూ కబుర్లు చెప్పగల దైర్యం లేకపోయింది మౌనంగా ఇల్లు చేరాడు. కమల, ఆమె తల్లిదండ్రులు మోసగించారన్న కోపంతో, అవమానంతో దహించుకుపోతున్న జగన్నాథం కమల లోపలికి రాగానే ఎడా పెడా కొట్టాడు. 'నువ్వొక నదీవి, మోసగతైవి' అని తిట్టాడు.

"ఎ మండ్లీ? నాతోగాని, నా ప్రవర్తనలోగాని ఏమైనా లోపం చూసేరా!" అని జాలిగా ఏడుస్తూ అడుగుతున్న కమలను చూస్తుంటే అతని మనస్సు మరితమండిపోయింది.

"నన్నెందు కింత మోసం చేసేరు? చదువుకున్న వీర్ల వద్దని నేను బావతో ముంతే చెప్పేనే? అతను మీచాక్లతో చెప్పలేదా?" అని అరిచాడు కోపంగా.

"మీ బావ చెప్పేరు. కుజ దోషం ఉండటంవల్ల నాకు సంబంధం కుదరటం కష్టమైంది మనిద్దరి జాతకాలా నప్పేయి. అన్నివిధాలా అనుకూలమైన సంబంధం ఒడలుకోలేక మాచాళ్ళు అలాగ చెప్పేరు. ఆ సంగతి మీ బావకు ముందే తెలుసు" అంది వెళ్తుతూ.

"అయితే మా బావా, మీరూ కలిసి ఆడిన నాటకం అన్నమాట. ఛీ!" అని వీత్కారం చేసి పడకగదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి ఇద్దరికీ భోజనాలు లేవు. కమల వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ హాల్లో ఉన్న సోఫాలో పడుకొని ఉండిపోయింది.

* * *

రాత్రంతా నిద్రపట్టక అశాంతిగా దొర్లిన జగన్నాథం వీధితలుపు బాదు తున్న చప్పుడు విని, ఉలిక్కిపడి లేచాడు. అప్పటికే ఎండ బాగా వచ్చేసింది. విసుక్కుంటూ లేచి వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. పాలవాడు, పనిమనిషి నిలబడి ఉన్నారు. తలుపు తీయగానే పనిమనిషి తిన్నగా పెరట్లోకి వెళ్ళి పోయింది. జగన్నాథం విసుక్కుంటూ పాలు పోయిందాడు. వంటింట్లోకి వెళ్తూ హాల్లో సోఫాలో ముడుచుకొని పడుక్కుని ఉన్న కమలను చూశాడు.

"అలాక సాగిస్తూంది కాబోలు! పుట్టింటికి పంపిస్తే తెలిసివస్తుంది!" కోపంగా అనుకుంటూ దగ్గరికి వెళ్ళి, "కమలా, కమలా," అని పిలిచాడు.

"నన్ను కొట్టకండి! క్షమించండి!" అని కలవరిస్తూ ఒత్తిగిలిన కమల సోఫాలోంచి పడిపోయింది. జగన్నాథానికి కంగడపుట్టి ఒళ్లు ముట్టుకుని చూశాడు. ఆమె ఒళ్లు

జ్వరంతో పేలిపోతుంది. జగన్నాథానికి మతిపోయినంత పనైంది. పనిమనిషిని కేకేశాడు. ఆమె సాయంతో కమలను మంచం మీద పడుకోబెట్టాడు. ఆదరాబాదరా ముఖం కడుక్కుని డాక్టరు దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. డాక్టరు వచ్చి కమలకు ఇంజక్షనిచ్చి, మాత్రలు వ్రాసిచ్చి వాడమని, కంగరేం లేదని చెప్పి వెళ్ళాడు.

* * *

కమలకు సపర్యలు చేస్తూ రాత్రిం టవళ్ళు కమలమంచం ప్రక్కనే ఉండి పోయాడు జగన్నాథం. తను ఆమెను చారుణంగా కొట్టడంవల్లనే ఆమె జ్వరం పడిందనుకున్నాడు. ఆమె కలవరింతులు వింటూ, ఆమె మనస్సును గాయపరిచి నందుకు పశ్చాత్తాపంతో క్రుంగి పోయాడు. తన జీవితంలోకి వెలుగు లాగా వచ్చిన కమల తనకు అందిస్తున్న సుఖంతోపాలు ఎనలేనివి ! ఉన్నత విద్యే ఆమెనంత సంస్కారం, మంచి తనం, మూర్తిభవించిన యువతిగాను, అన్నిట్లో నేర్పరిగాను తీర్చిదిద్దినదేమో ! కాన అన్నట్లు చదువునుబట్టి స్వభావ నిర్ణయం చేయడం పొరపాటు ! తన కమల బి. ఏ. అనుకుంటూంటే ఇప్పు డెంత గర్వంగా, తృప్తిగా, సంతోషంగా ఉండీ ! కాని కమల తన అవివేకాన్ని, మూర్ఖత్వాన్ని ఊహిస్తుందా ? పూర్వంలాగా తామిద్దరు హాయిగా

ఉంటారా ?" అని ఆలోచిస్తూ కమలకు పూర్తిగా తెలివి వచ్చేవరకు జగన్నాథం షణ మొక యుగంగా గడిపాడు.

* * *

కమల కళ్ళ తెరిచి భర్తవేపు చూసింది. కమలను అక్కున చేర్చుకోవాలని, షమాపణ కోరుకోవాలని, ఎన్నో తియ్యటి కబుర్లు చెప్పాలని అనుకున్న జగన్నాథం ఆమె కళ్ళలోకి చూడలేక తల త్రిప్పుకొని కిడికిలోంచి దూరానికి చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

భర్తకు తనమీ దకోపం పోలేదని అందుకే తనవైపు చూడటంలేదని అనుకుంది కమల.

"ఏమండీ ! నన్ను షమించలేరా ?" అంది దీనంగా. ఇంక జగన్నాథం నిగ్రహించుకోలేకపోయాడు. ఒక్క ఉదుటున వెళ్ళి మంచంమీద కూర్చుని ఆమెను ఒక్కోకి తీసుకున్నాడు.

"నువ్వే నన్ను షమించాలి కమలా ! మీవాళ్ళు ని జమే చెప్పి ఉండే మూర్ఖత్వంతో నిన్ను ఒదులుకొని ఉండే వాడిని. నీకు దీగ్రీ ఉన్నందుకు నా కిప్పుడెంతో గర్వంగా, సంతోషంగా ఉంది కమలా," అన్నాడు జగన్నాథం ఆమెను అప్యాయంగా నిమిరుతూ. మనస్సులోని ఆవేదనంతా పటాపంచలై, మాటలకందని ఆనందంతో నిండిపోగా భర్త పరివర్తనంలో కరిగిపోయింది కమల